

PRESUDA SUDA

25. lipnja 1970.

U predmetu 47/69,

Vlada Francuske Republike, koju zastupa Njegova Ekscelencija Renaud Sivan, izvanredni i opunomoćeni veleposlanik, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg u veleposlanstvu Francuske,

tužitelj,

protiv

Komisije Europskih zajednica, koju zastupa njezin pravni savjetnik Joseph Griesmar, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg u uredu Emilea Reutera, pravnog savjetnika Komisije, 4, boulevard Royal,

tuženik,

povodom tužbe za poništenje Odluke Komisije od 18. srpnja 1969. o francuskom sustavu potpora tekstilnoj industriji,

SUD

u sastavu: R. Lecourt, predsjednik, R. Monaco (izvjestitelj) i P. Pescatore, predsjednici vijeća, A. M. Donner, A. Trabucchi, W. Strauss i J. Mertens de Wilmars, suci,

nezavisni odvjetnik: K. Roemer,

tajnik: A. Van Houtte

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Tužbom podnesenom 26. rujna 1969., vlada Francuske Republike zahtijevala je poništenje Odluke Komisije od 18. srpnja 1968., kojom se u prvom redu zahtijevalo ukidanje nacionalne potpore tekstilnoj industriji u Francuskoj i podredno odobrenje te potpore pod uvjetom izmjene parafiskalne pristojbe namijenjene njenom financiranju.

Prvi tužbeni razlog

- 2 Francuska vlada najprije tvrdi da pobijana odluka nema pravni temelj i da predstavlja zlouporabu ovlasti, jer članak 93. stavak 2. Ugovora, koji ovlašćuje Komisiju da samo donese odluku o ukidanju ili izmjeni potpore za koju se utvrdi da je nespojiva sa zajedničkim tržištem, ne može služiti kao temelj za odluku o izmjeni porezne osnove pristojbe namijenjene financiranju te potpore.
- 3 U skladu s člankom 93. stavkom 2. Ugovora, ako Komisija ustanovi da „potpora koju je dodijelila neka država ili potpora iz državnih sredstava nije spojiva sa zajedničkim tržištem s obzirom na članak 92. ili da se takva potpora koristi na način suprotan pravilima, ona donosi odluku prema kojoj dotična država mora ukinuti ili izmijeniti takvu potporu u roku koji odredi Komisija”.
- 4 Ta odredba time što uzima u obzir povezanost koja može postojati između potpore koju dodjeljuje država članica i načina na koji se ona financira iz državnih sredstava stoga ne omogućava Komisiji da potporu kao takvu odvoji od načina na koji se financira i da zanemari taj način, ako u povezanosti s potporom u njenom užem smislu prouzroči nespojivost cjeline sa zajedničkim tržištem.
- 5 U skladu s člankom 92. stavkom 1. „[...] svaka potpora koju dodijeli država članica ili koja se dodjeljuje putem državnih sredstava u bilo kojem obliku kojim se narušava ili prijeti da će narušiti tržišno natjecanje stavljanjem određenih poduzetnika ili proizvodnje određene robe u povoljniji položaj, nespojiva je sa zajedničkim tržištem u mjeri u kojoj utječe na trgovinu među državama članicama”.
- 6 U skladu s člankom 92. stavkom 3. točkom (c) „sljedeće se može smatrati spojivim sa zajedničkim tržištem [...] potpore za olakšavanje razvoja određenih gospodarskih djelatnosti ili određenih gospodarskih područja, ako takve potpore ne utječu negativno na trgovinske uvjete u mjeri u kojoj bi to bilo suprotno zajedničkom interesu”.
- 7 Kako bi se ustanovilo „utječe li potpora na trgovinu među državama članicama”, „narušava li ili prijeti da će narušiti tržišno natjecanje stavljanjem određenih poduzetnika ili proizvodnje određene robe u povoljniji položaj” i „mijenja li određena potpora uvjete trgovine u mjeri koja je protivna zajedničkom interesu”, potrebno je ispitati sve pravne i činjenične okolnosti te potpore, a posebno postoji li neravnoteža između tereta koji podnose dotični poduzetnici ili proizvođači s jedne strane i, s druge strane, koristi koje proizlaze iz dodjele potpore o kojoj je riječ.
- 8 Slijedom toga potporu se ne može ispitati odvojeno od učinaka njezinog načina financiranja.
- 9 Komisija je stoga imala ovlast odlučiti treba li Francuska Republika ukinuti ili izmijeniti spornu potporu kao cjelinu.

Drugi tužbeni razlog

- 10 Francuska vlada tvrdi da su odredbe članaka 12. i 95. jedine primjenjive u ovom slučaju i ne dozvoljavaju prigovor na spornu pristojbu, jer je bila zaračunata na nacionalne i uvezene proizvode i nije imala učinke istovrsne carinama.

- 11 Taj argument dovodi do tvrdnje da kad se potpora financira unutarnjim oporezivanjem, taj se način financiranja može ispitati samo po pitanju njegove sukladnosti s člankom 95., a zahtjeve iz članaka 92. i 93. potrebno je zanemariti.
- 12 Međutim te dvije vrste odredbi imaju različite ciljeve.
- 13 Činjenica da je nacionalna mjera sukladna sa zahtjevima iz članka 95. ne podrazumijeva da je valjana u odnosu na druge odredbe, kao što su one iz članaka 92. i 93.
- 14 Kada se potpora financira oporezivanjem određenih poduzetnika ili određenih proizvođača, Komisija mora ispitati ne samo je li način financiranja sukladan s člankom 95. Ugovora, već i to je li u povezanosti s potporom kojoj služi u skladu sa zahtjevima članaka 92. i 93.
- 15 Francuska vlada tvrdi da time što je Komisija priznala da francuska tekstilna industrija treba potporu, Komisija je nije mogla odbiti a da ne proturječi samoj sebi niti zahtijevati izmjenu načina na koji se potpora financira budući da s jedne strane taj način ne utječe štetno na trgovinu u mjeri u kojoj bi to bilo suprotno zajedničkom interesu i, s druge strane, isti rezultat bi se postigao ako bi se spornu potporu, umjesto financiranja putem pristojbe uvedene za tu namjenu, financiralo proračunskim sredstvima putem poreza na dodanu vrijednost.
- 16 Moguće je da potpora u užem smislu, iako nije u skladu s pravom Zajednice, bitno ne narušava trgovinu između država članica i može ju se priznati kao dopuštenu, ali narušavanje koje stvara povećano je načinom njenog financiranja što dovodi do toga da je sustav potpora kao cjelina nesukladan s jedinstvenim tržištem i zajedničkim interesom.
- 17 U svojoj ocjeni Komisija mora uzeti u obzir sve izravne i neizravne elemente kojima se odlikuje sporna mjera, a to znači ne samo potporu u užem smislu riječi za poticane nacionalne djelatnosti, već i neizravnu potporu koja se može sastojati kako od načina na koji se financira tako i od uske povezanosti zbog koje iznos prve potpore ovisi o prihodu od druge potpore.
- 18 Ako bi takav sustav koji proizlazi iz namjenskog oporezivanja postao općenit, to bi imalo za posljedicu stvaranje pravne praznine u članku 92. Ugovora i smanjenje mogućnosti stalnog nadzora od strane Komisije.
- 19 U stvari to vodi do sustava stalnih potpora čiji iznos je nepredvidiv i teško ga je nadzirati.
- 20 Automatskim povećanjem iznosa državne potpore na temelju rasta poreznog prihoda, a posebno od prihoda zaračunatog na konkurentne uvezene proizvode, sporni način financiranja ima zaštitni učinak koji nadilazi potporu u užem smislu riječi.
- 21 Što su poduzetnici Zajednice uspješniji u povećanju prodaje u državi članici putem tržišnih napora i snižavanja cijena, to više moraju doprinostiti prema sustavu namjenskih davanja za potporu, koja je u biti namijenjena onim njihovim konkurentima koji nisu bili izloženi takvim naporima.

- 22 Komisija je stoga ispravno zaključila da činjenica da strani poduzetnici mogu imati pristup istraživanjima provedenim u Francuskoj ne može isključiti štetne učinke namjenske pristojbe vezane uz potporu na zajedničkom tržištu.
- 23 Stoga je ispravno odlučila da ta potpora, bez obzira na visinu namjenske pristojbe, zbog načina na koji se financira ima štetan učinak na trgovinu u mjeri koja je protivna zajedničkom interesu u smislu članka 92. stavka 3. točke (c).
- 24 Iz gore navedenih razmatranja proizlazi da je Komisija u ocjeni potpore kao cjeline, koju je Francuska Republika dodijelila putem državnih sredstava, ispravno procijenila da je ta potpora u suprotnosti sa „zajedničkim interesom” i da je opravdano pozvala francusku vladu da je ukine, iako je priznala kako korisnu prirodu potpore u užem smislu, tako i činjenicu da bi bila sukladna sa „zajedničkim interesom”, ako bi se mogao izmijeniti način njezinog financiranja.
- 25 U skladu s tim tužbu treba odbaciti.

Troškovi

- 26 U skladu s člankom 69. stavkom 2. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je snositi troškove.
- 27 Tužitelj nije uspio u svom postupku.
- 28 Stoga mu se nalaže plaćanje troškova.

Slijedom navedenog,

uzimajući u obzir postupovne akte,

nakon saslušanja izvještaja suca izvjestitelja,

saslušavši usmena očitovanja stranaka,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegove članke 2., 3., 7., 12., 85., 92., 93., 95. i 173.,

uzimajući u obzir Protokol o Statutu Suda Europske ekonomske zajednice i

uzimajući u obzir Poslovnik Suda Europskih zajednica,

SUD

odbacujući sve daljnje ili suprotne zaključke proglašava i presuđuje:

- 1. Tužba se odbacuje.**
- 2. Tužitelju se nalaže plaćanje troškova.**

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 25. lipnja 1970.

[Potpisi]

RADNI PRIJEVOD